

Sveta Julija

DEKLICA, KI JE GOVORILA Z JEZUSOM

Sveta Julija

DEKLICA, KI JE GOVORILA Z JEZUSOM

Besedilo: Jacques Galloy

Ilustracije: Anne Junker

založba **EMANUEL**

Pređen začnemo ...

Pred davnimi leti, v srednjem veku, je bila Evropa razdeljena na majhna kraljestva. Okoli gradov so se začela razvijati mesta, kmetje pa so za preživetje obdelovali zemljo.

Južni del Evrope je bil pod vplivom papeža v Rimu, severno Evropo pa je obvladoval nemški cesar. Nekje na sredi je ležala kneževina Liège¹, ki ji je vladal knezoškof. V krščanskem svetu je vel močan duh prenove. V tistem času, okrog leta 1200, so živeli sveti Dominik, sveti Frančišek, sveta Klara in sveti Bernard.

To je bil tudi čas velikih romanj k svetemu Jakobu v Kompostelo in predvsem čas neverjetnih križarskih pohodov v Sveto deželo in Jeruzalem. Od tam so se križarji pogosto vračali okuženi z gobavostjo ali kako drugo boleznijo. Gradile so se tudi ogromne katedrale, a ljudje so pogosto pozabljali, da je bil Jezus v resnici krotak in ponižen v srcu.

Pred tabo je resnična zgodba o otroštvu svete Julije.

1 Izgovôri »ljež«.

V vasici Retinne² blizu Liègea sta na neki kmetiji živelata Henrik in Fresenda. Bila sta premožna in velikodušna do revežev.

Žal nista mogla imeti otrok. Ker pa sta si jih močno želela, sta več let goreče molila k Bogu in njuna prošnja je bila nazadnje uslišana. Najprej se je rodila Neža, za njo pa še Julija.

Neža in Julija sta odraščali ob igri in smehu kot vsi drugi otroci. A po nekaj letih sta oče in mama nepričakovano umrli. Deklici sta bili silno žalostni.

Njuni sorodniki in družinski prijatelji so se spraševali:

»Kdo bo skrbel za deklici?«

»Kako naj zavarujemo družinsko premoženje?«

»Kaj bomo storili?«

»Kaj se bo zgodilo z njima?«

